

Blomster

UTGITT AV BLOMSTERVENNERS KLUBB

vennen

Nr. 3-2009
ÅRGANG 32

Styre og redaksjon

STYRELEDER

Signe Videm
Langårdsv. 6, 1404 Siggerud
Tlf. 99 27 19 47

SEKRETÆR

Hiltrud Hemmersbach
Marja Olsens vei 2, 1481 Hagan
Tlf. 67 07 95 44

KASSERER

Rita Amundsen
Nordlysvn. 4, 0484 Oslo
Tlf. 22 71 25 52

E-POST: styret@blomstervenner.no

KONTONR. 7877 08 28529

Adresseforandring meldes til:
Gøril Fjellet
Tlf. 62 58 20 34 epost.gfjellet@online.no

REDAKTØR FOR BLOMSTERVENNEN

Kenneth Ingebretsen
Holtervegen 169, 2034 Holter
Tlf. 916 16 593
E-POST: kenneth@devabotanica.com

REDAKSJONSMEDARBEIDERE:

Ståle Sørensen, Ebba Holmboe og
Tommy Tønsberg

Innhold

Styre og redaksjon	s. 2
Redaktøren	s. 3
Vann i hagen	s. 4
Tre smekre potentilla ..	s. 11
Hostafavoritter	s. 12
Bokanmeldelse	s. 14
Jeg fant, jeg fant en diamant	s. 15
Clematis fusca	s. 16
Medlemsider	s. 17
Planteportrettet	s. 20

FOTO: *Clematis fusca*
Ståle Sørensen

Blomstervenners Klubb

A tøyе grenser

Det er først når man er tvunget til å grave opp alle plantene sine i 30 varmegrader og sette dem rett på bakken i skyggen, at vi ser hvor fantastisk tilpassningsdyktige plantene våre er. Dette var tilfelle da vi flyttet fra rekkehushage til 18 mål småbruk. Planter som krever fuktighet, ender opp med tørke, og planter som vanligvis vokser i full sol, ender i skyggen i flere måneder. Det er helt utrolig hvor langt de lar oss tøyе grensene for hva som er mulig. Men det finnes en grense et sted. Blir strikken strukket for langt, ryker den. Heldigvis lar 99,98% av plantene seg strekke litt lenger, slik at vi får plantet de siste i høst.

Planter er ikke bare planter, men levende individer, som venter på de riktige forholdene for å blomstre. Jeg blir helt stum av beundring for

plantelivet og plantenes evne til å overleve i påvente på bedre tider.

Håper dette nummeret av blomstervennen bidrar til å tøyе dine personlige grenser, slik at du stadig finner noe nytt og inspirerende til hagen.

Ha en innholdsrik høst!

Kenneth Ingebretsen

Vann i hagen

TEKST OG FOTO: STÅLE SØRENSEN

Det er allerede godt over 20 år siden jeg gravde den første dammen i mine foreldres hage. Den gangen var målet først og fremst å la gullfiskene i akvariet få kose seg ute over sommeren. Etter den første sommeren med dam var det gjort, og jeg var hekta. Etter hvert har jeg også funnet ut at dammen og omgivelsene rundt den gir anledning til å dyrke mange vakre og interessante vekster. Men det startet altså med gullfisk. Etter noen år med sommerferie i dammen begynte de å formere seg, og jeg har fortsatt igjen noen av fiskene fra den første vellykkede ynglingen. Jeg har ikke tatt notater og husker derfor ikke helt detaljene lenger, men vet i hvert fall at de er født i enten 1991 eller 1992. Godt voksne krabater, altså. De gamle fiskene får overvintre i et akvarium i

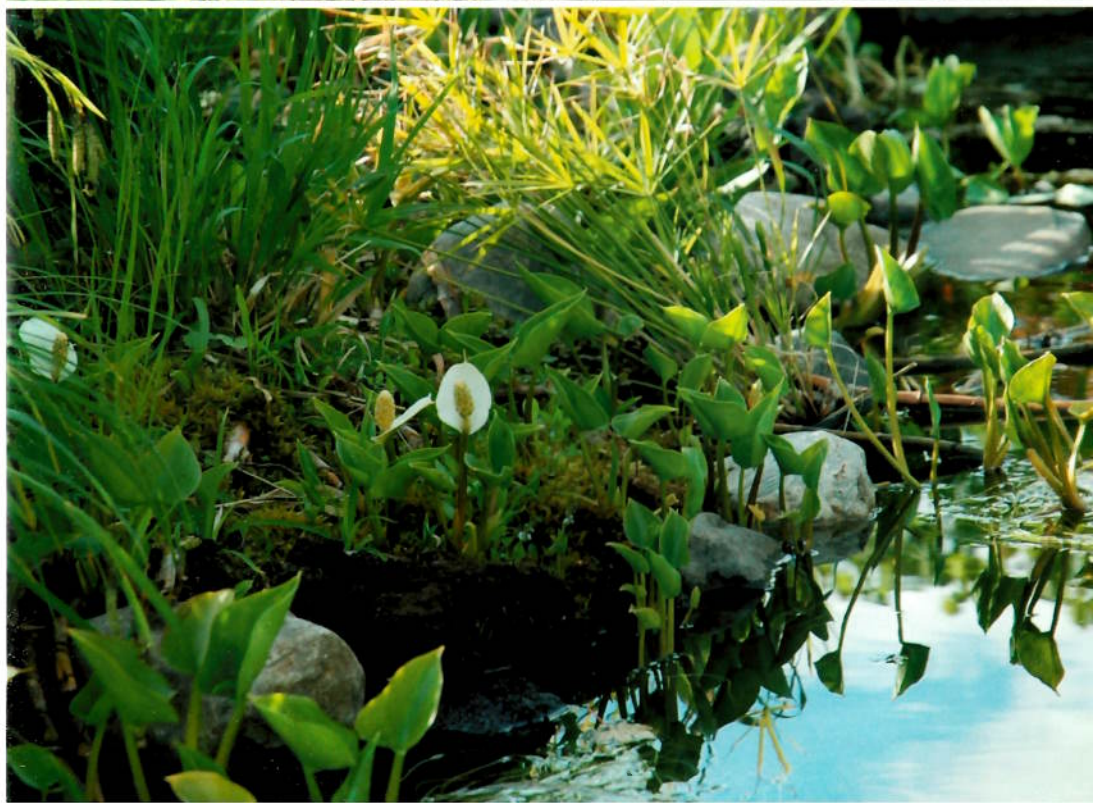

kjelleren, men de siste par årene har vi latt noen av de yngre fiskene være ute i dammen over vinteren også. Det er nok et sjansespill, men så langt har det gått over all forventning. Dammen er ca 1,20 meter dyp på det dypeste, så den bunnfryser ikke.

Det finnes også noen planter som ikke tåler bunnfrysing, nemlig vannliljene. Her på indre Østlandet betyr det at dammen bør være rundt meteren dyp, mens de som bor langs kysten, er vesentlig heldigere stilt. Vannliljer tilhører en eldgammel planteslekt. Langt bak i historien har de felles stamform med magnoliaene, og det kan en faktisk ane når en sammenligner blomstenes struktur. Det finnes mange vakre hybrider på markedet; røde, hvite og rosa blomster er vanlige, men det finnes også blekt gule. I dammen vår vokser en kultivar som kalles 'Colossea', som springer ut sart rosa og blekner til hvitt. Jeg har lurt på hvordan den har fått navnet sitt. Noe spesielt kolossalt – i betydningen digert – har jeg ikke funnet ved den, bortsett fra den lange blomstringstiden da. En venn av

t.h Gullfiskene trives i dammen.

Neste side: Dam og bekk i hagen til Ståle Sørensen.

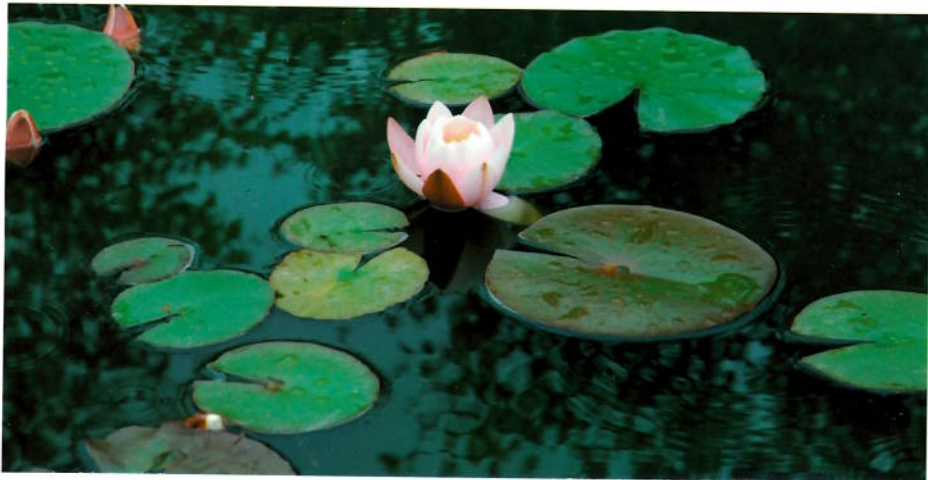
meg i Sverige har mange ulike vannliljer, og han påstår at det er ingen andre som kan måle seg med denne når det gjelder blomstringsperiode. Selv har jeg ikke prøvd så mange forskjellige, men 'Colossea' holder det i hvert fall gående fra sist i juni og inn i september, selv om det som regel er bare en eller to blomster om gangen. Det er forresten lurt å plante vannliljen i en stor potte eller bøtte, i stedet for å la den vokse utover bunnen. Da er den lettere å ta opp for å dele eller flytte, og man unngår at den brer seg utover og dekker hele dammen.

Av plantene som kan vokse i og langs dammen, er det mange spennende arter fra vår egen flora som egner seg utmerket. En av de staseligste er sverdlilje, *Iris pseudacorus*, som blomstrer vakkert rundt sankthans. Den tåler utrolig varierte vok-

seforhold, fra vanlig god hagejord og ned til ca. 20 centimeters vandedybde. Den er temmelig vekstvillig, så det gjelder å sette den slik at en har kontroll med tilveksten. Det finnes også en form med vakkert kremhvite striper. Utover sommeren går den over til å bli ensartet grønn. Denne formen vokser langsomt, og den blomstrer sjelden, så her er det bladene som er hovedsaken. Mange andre *Iris*-arter trives også under fuktige forhold, så her er det gode muligheter for variasjon.

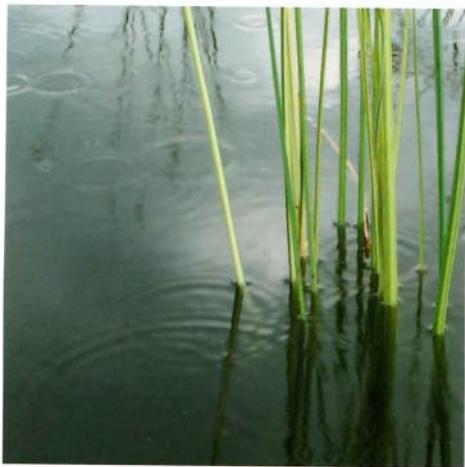
Sjøsivaks (*Schoenoplectus lacustris*) trenger å stå med både føttene og mer til i vann. Da er den imidlertid lett å få til å trives, og sender lange slanke stilker bortimot to meter i været. Den hører til starrfamilien og har ingen større blomsterprakt å skryte av, men det er ikke mange

Vannlilje 'Colossea'

som kan matche den i skulpturell eleganse. Her også finnes det noen kultivarer. 'Sebrinus' er tverrstripet med gule og grønne bånd, mens 'Albescens' har langsgående hvite striper. Men avskriv ikke den vanlige ville formen, som er flaskegrønn og diskre stilig som kontrast mot runde vannliljeblader. Bør stå i en stor potte og tåler alt fra 10 til 100 cm dypt vann.

Av starr finnes det mye rart (114 arter er listet i Gyldendals store nordiske flora). Noen er velegnet til bruk i hagen, mens andre bør unngås. Her lønner det seg å bruke litt tid og tenke seg om før en slipper dem til i hagen. En generell regel er å sky alle som sprer seg med utløpere, da disse før eller siden vil prøve å ta over hele dammen. Like ved der jeg bor, vokser den nordligste kjente innlandsforekomsten av dronningstarr (*Carex pseudocyperus*). Med frø herfra (den er sjelden og må ikke fjernes fra naturen) har jeg laget egne planter til dammen. Som navnet sier, er dette en staselig plante. Den danner opp mot 70 centimeter høye tuer med hengende aks. I naturen har jeg sett den både i fuktig jord langs bredden og stående på 20 centimeters dyp, så den er anvendelig i så måte. Av de

Øverst: *Schoenoplectus albescens*

Midten: *Carex* 'Little Midge'

Nederst: Dronningstarr

starrartene jeg har prøvd, anser jeg dette for å være en av de beste, og frø fra denne arten finnes av og til på ulike frølister.

I blader og bøker har jeg sett mange bilder der den gulbladete formen av bunkestarr (*Carex elata*) 'Aurea' står og skinner i vannkanten. Den har jeg til min store frustrasjon ikke klart å få til å trives, selv om arten finnes vill langs kysten fra svenskegrensa til Oslo, og dermed burde være herdig nok. Jeg skal gjøre et forsøk til!

Fra Nord-Amerika kommer pal-mestarr (*Carex muskuminensis*). Vet ikke om jeg synes den ligner særlig mye på en palme, men den er vakker og særpreget, med blader som står i en krans ut fra øverste del av stengelen. Den vil helst ha fuktig, næringsrik jord, og brer seg da utover til et tett dekke på 40 – 60 cm høyde. Den

er imidlertid ikke ivrigere enn at den er grei å kontrollere. En fin kultivar er Little Midge, som blir bare ca 10 centimeter høy og brer seg svært lite utover.

Det er vel verdt å avse litt plass til torvmyrull (*Eriophorum vaginatum*). Den vokser i tette tuer som ikke brer seg utover, og de vakre hvite duskene holder seg en hel måned. Torvmyrull finnes på myrer og fuktområder spredd over hele landet, og trives godt i fuktig jord langs dammen.

Myrkongle (*Calla palustris*) vokser i dammer og tjern på Østlandet og med enkelte spredte forekomster nordover til Trøndelag. Det er en svært særpreget plante og kan knappest forveksles med noen annen. Den vokser med en horisontal stengel med blanke, hjerteformede blader. I juni kommer den med typiske

Torvmyrull

Calla-blomster med en hvit kolbe omgitt av et hvitt hylsterblad. Den kan vokse både i fuktig jord og flytende i vann.

Det finnes også en del busker som trives ekstra godt om de får stå i kanten mot en dam, særlig innenfor vierslekten (*Salix*). Vakre, svarte grener og kobberfargede nye skudd og blader har for eksempel *Salix moupinense* (også kalt *S. fargesii*) fra Kina. Den kan bli et par meter høy og bred, men tåler skjæring. *Salix uva-ursi* vokser i Nord-Amerika og på Grønland. Den er bitte liten og krypende og må plasseres med omhu slik at den ikke drukner i mengden. *Salix boydii* er en hybrid som er funnet i Skottland. Den er tett og langsomtvoksende og har små, vakkert grålodne blader.

Siden jeg nå skriver om vann i hagen, tror jeg også jeg bør passe på å advare mot bruk av planter som sprer seg kraftig med utløpere. Som jeg har nevnt tidligere, gjelder dette for mange arter av starr, men tenk deg også om to ganger før du tar inn for eksempel dunkjevle (*Typha* sp.) skogsivaks (*Scirpus sylvaticus*) eller piggeknopp (*Sparganium* sp.) Ën mulighet er å plante dem i en potte slik at du har (litt) kontroll på spred-

Øverst: Sverdiris (*Iris pseudacorus*)

Midten: *Salix moupinense*

Nederst: *Salix uva-ursi*

ningen.

Jeg begynte artikkelen med å skrive at min fascinasjon for dammer startet med gullfiskene, men dammen fører også til at mye annet dyreliv flytter inn. Aller morsomt er det ganske med froskene. I lyse vårkvelder har vi gratiskonsert og hektisk aktivitet i overflaten. Dessverre så betrakter gullfiskene de nyklekte rumpetrollene som nistepakker med hale, så mange blir spist før de siste overlevende kan krype på land, som små frosker på ettersommeren. Når småfroskene har kommet på land gjelder det å være forsiktig hvis en er ute og går i hagen i kveldinga. De er ikke så lette å få øye på, og det er fort gjort å trække på dem.

Når sommeren er på sitt høyeste, er tiden kommet for øyestikkerne. Da har de litt skumle, forhistorisk utseende larvene krøpet på land og for-

Øyestikker

vandlet seg til metallskimrende flaskegrønne, blå eller røde helikoptere som patruljerer rundt i hagen. Man trenger egentlig ikke blomsterprakt med sanne skapninger i hagen.

Alle svevende vesener er vel forresten ikke like velkomne i hagen, og mange er redd for at en dam i hagen vil føre til en lokal invasjon av mygg. Til det er å si at klekking av mygg-larver aldri har vært noe problem i dammen her. Der har gullfiskene nemlig hundre prosent kontroll.

3 smekre Potentilla

TEKST OF FOTO: TOMMY TØNSBERG

Nesten hvert år finner jeg noen nye planter i hagesenteret, som ender opp med status som sommerens favoritter. I år var det tre vakre murer (*Potentilla*).

Nepalmure 'Ron McBeath'

Potentilla nepalensis

Høyde: 30 cm **Plass:** Sol

Blomstring: Juni–september

En nydelig mure med femfingrede blad og karmosinrøde blomster i løse knipper.

Mure

Potentilla x hopwoodiana

Høyde: 30 cm **Plass:** Sol–halvsk.

Blomstring: Juli–september

En vakker krysning mellom stivmure (*Potentilla recta*) som er gul og nepalmure (*Potentilla nepalensis*)

Safranmure

Potentilla x tonguei

Høyde: 15 cm **Plass:** Sol

Blomstring: Juli–august

En utrolig søt mure med aprikosfargede blomster med en jordbærrød flekk innerst på hvert kronblad.

Hostafavoritter

TEKST OG FOTO: KENNETH INGEBRETSSEN

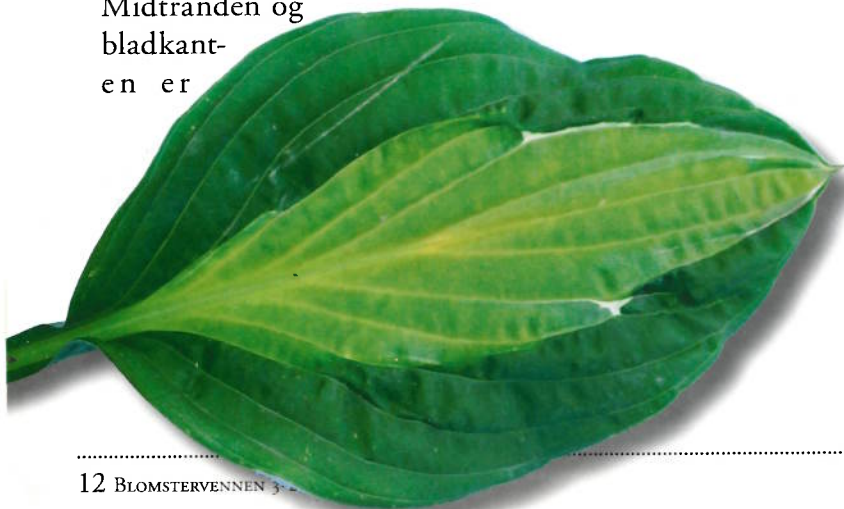
Når man har drevet med haging en stund, har en lært at bladenes form og tekstur er noe av det kanskje viktigste i hagen. Blomstene kommer som et pluss i tillegg til dette. Ved bruk av kontraster i bladene har et bed inntresse hele året i gjennom. Blader som holder seg vintergrønne, er spesielt verdifullt i vinterhalvåret. Men det finnes så mye mer en det,

for eksempel runde, taggete, opprette og lodne blader. Mange av hageplantene våre har flotte bladfarger som i tillegg til fasing og tekstur og gir en god effekt. Noen er til og med artige med sine festlige farger. I faren for å skrive en hel bok, har jeg valgt ut en håndfull av mine favoritter i hagen når det gjelder bladfarger.

Hosta 'Striptease'

Denne uvanlige hostasorten fra 1991 er en sport av den kjente sorten 'Gold Standard' som er å få kjøpt i de fleste hagesentre i dag. 'Striptease' har et uvanlig mønster i bladene. Den ytterste bladkanten er mørkgrønn, mens midtranden av bladet er lysgrønn. Midtranden og bladkanten er

adskilt med en uregelmessig hvit stripe, noe som gir dem et helt spesielt utseende. Denne hostasorten kan bli opptil 50 cm høy når den er utvokst, og den har blomsterstengler med lyslilla klokker. Jeg har planten i halvskygge, der den ser ut til å trives utmerket.

Hosta 'Revolution'

Denne ganske nye sorten er fra 2000, og er takket være vevsformering å finne i hagesentrene nå og da. Det står ofte at den kan bli 50 cm, det må være med blomster stengel, for her hos meg har den ikke blitt over 25 cm høy. De avlange bladene har en mørkgrønn marger med hvit midje, som er uregelmessig flekket med grønne striper og prikker. Denne hostaen bør ha en god balanse av skygge og sol. Jeg har hatt den under noen andre stauder, men

da forsvinner en del av bladtegningene. Nå står den i et ytterbed mot nord, slik at den får en god mengde lys, noe som ser ut til å hjelpe.

Hosta 'Tattoo'

Skal du ha en Hosta som skiller seg ut fra de øvrige, er helt klart 'Tattoo' den rette! Dette er en liten hosta som kun når opp til 10 cm, 15 med blomst. De lysgulgrønne, hjerteformete bladene har en mørkgrønn uregelmessig linje langs yterkantene. Mønsteret gjør at denne Hosta-sorten bærer navnet sitt med rette. Blomstene er lyse, nesten hvite, med innslag av lilla. Den har rykte på seg i bøker for å være litt vanskeligere enn de andre. Den bør derfor få en god plassering.

Jeg har plantet min ytterst i bedet, mest pga størrelsen, men også fordi de fine mønstrene i bladene skal synes godt. Hittil har den vist seg å være grei å dyrke og slettes ikke vanskelig i det hele tatt.

Bokanmeldelse

Jeg ved, hvor der findes en have

Claus Dalby (tekst og foto)

303 sider

Forlaget Klematis A/S

ISBN 978-87-641-0259-8

Denne nydelige og koselige boken om Ivy Høgghs hage er en ren nytelse å kose seg med. Det er ikke noen stort botanisk verk, men en bok om en pasjonert hagedame skrevet av en like pasjonert hagemann, som også har tatt de nydelige bildene. Hagen ligger ved Tange Sø på Jylland, men er dessverre ikke lenger åpen for publikum (så er det sagt, så ingen unødig legger ut på tur dit!!!)

Boken er delt opp i mange avsnitt: forord, om boken, om hagen, om naturen og deretter omtale av diverse plantegrupper og de ulike anleggene. Ivys foreldre kjøpte den 22 tønder (88 mål) store eiendommen – som stort sett var en stor eng – da Ivy var åtte år, så hun er flasket opp med hage, natur og dyreliv, og hun hadde stor interesse for det alt da, og planteinteressen ble ikke mindre på familiens mange turer til Lappland og også til Østerrike, Sveits og Italia. Vel hjemme fra den første turen til

Lappland startet far og datter opp med den helt store hageanleggingen. Nå er det Ivy og hennes mann som stiller stedet, faren lever ennå, men har ikke krefter til å være med i hagen. Ivy elsker sin hage, sine planter, naturen rundt og også alle dyrene som er i hagen, og det er et rikt dyreliv der, da hagen ligger i skogen ned mot Tange Sø.

Det er en meget fin måte Claus Dalby har fortalt om hagen og Ivys forhold til planter, dyr og naturen på. Det er absolutt megen lærdom å hente i boken, men vi skal huske på at hagen er i Danmark, og blant annet vil det nok være risikabelt å anlegge bekker og dammer her i landet etter Ivys oppskrift!

De forskjellige avsnittene om

plantegrupper og bedtyper er fine og er absolutt gode å slå opp i hvis en mangler inspirasjon til egen hage eller informasjon om en plante. Vi får ta del i Ivys enorme kunnskaper og erfaring med plantene, og om de ulike bedtypene deler hun gledelig med leseren. Rhododendronavsnittet er delt opp etter farge, en morsom måte å gjøre det på.

Ivy begeistring over alt på hennes eiendom er meget fint beskrevet av Claus Dalby, som også selv har latt seg fascinere av nye planteslekter, som ikke har vært hans tidligere. En nydelig bok til å glede seg over i godstolen ute eller inne, og som absolutt gir hagefolk på alle nivåer noe.

ANMELDT AV: EBBA HOLMBOE

Jeg fant, jeg fant en diamant!

På en av våre små turer i skogen og fjellet her i Isfjorden fikk jeg plutselig se – nei det kunne ikke være mulig – en dobbelt trillium. Jeg bøyde meg ned og brettet til side nærliggende lyng og bregner. Der fikk jeg se at den nye blomsten ikke var noen trillium, men iallfall etter bladene å dømme en *Anemone nemorosa* (er det ikke det kvitveisen heter på latin). Nå er den plantet i hagen, og neste år vil gi svar på om den er varig eller om den bare var en engangsforteelse.

Med vennlig hilsen og forhåpentlig til glede for blomstervenner

TORGEIR SØRMO

Clematis fusca

TEKST OG FOTO: STÅLE SØRENSEN

Det finnes mange *Clematis* som vekker oppmerksomhet i hagen gjennom store og fargesterke blomster. *Clematis fusca* er derimot en plante som krever at du går tett opp til den slik at de fantastiske, lodne blomsterklokkene kan tas i øyesyn. Knoppene er trillrunde og ligner mest av alt på runde sjokoladekuler før de åpner seg og får form av en urne. Kronbladene er uvanlig tykke og harde og er dekket av en brun pels på yttersiden. På innsiden mangler de behåring, slik at den mørkt blålilla grunnfargen framkommer. Det finnes også en underart kalt var. *violacea*, som av andre skilles ut som en egen art, *Clematis ianthina*. Denne mangler behåringen på blomstene, og blomstene har derfor samme mørkt blåfiolette farge på

yttersiden.

Clematis fusca visner helt eller nesten helt ned om høsten, men i løpet av vekstsesongen slynger den seg lett et par meter opp i været.

Arten har et stort utbredelsesområde gjennom deler av Kina, Mongolia, Japan, Korea og de østligste deler av Russland. I dyrking er den lett å ha med å gjøre, og er svært herdig. Den er ikke vanlig å finne i planteskolene, men er enkel å dra opp fra frø. Frø som har tørket litt, slik frø fra frølis-tene ofte har, trenger ofte å stå ute i to sesonger før de spirer.

Styreleder har ordet

Etter et par måneders opphold med sommerferie og boltring i egen hage, er styret igjen i gag med å legge til rette for høstens aktiviteter og planlegge neste års program i Blomstervenners Klubb. Vårt mål er som kjent å fremme planteinteresse og hageglede og sørge for at klubben er et vitalt forum for dem som er 'bitt av hagebasillen' litt utover det vanlige. Vitale er vi i kraft av våre medlemmer som etter spør foredrag og andre tilbud, medlemsbladet Blomstervennen og tilhørighet med likesinnede. I mange år har medlemstallet ligget i overkant av 400 sjeler. Mye takket være stand på den godt besøkte Hagemessen på Lillestrøm i april og det like vellykkede Vårtreffet arrangert av Botanisk Hage i Oslo i juni, er det tilkommet nærmere 40 nye medlemmer første halvår 2009. Virkelig gledelig, velkommen alle nye medlemmer! Vi håper at klubben kan innfri forventningene, enten dere bor innen rekkevidde av de ordinære medlemsmøtene eller ikke. Jeg har stadig i tankene dere

Blomstervenner som har hage i sør og i nord og oppetter vårt langstrakte land. Hva binder dere til Blomstervenners Klubb? Blomstervennen, helt sikkert, og kanskje staudeimporten, frøbytte og interessefellesskapet. Den årlige sommerutflukten er en faktor som teller, og hvert år deltar både gjengangere og nykommere fra det ganske land. Svært hyggelig og veldig lærerikt har det vært å få treffe personlig og utveksle erfaringer med Blomstervenner bosatt utenfor Oslo og omegn. Styret vil gjerne høre fra dere. Er det for eksempel noen som har lyst til å holde foredrag om hagen sin eller spesielle vekster de har erfaring med, eller kunne tenke seg å bidra med stoff til Blomstervennen?

Sommeren er på hell, men det er fremdeles tid til å gjennomføre ulike tiltak i hagen før vi setter bort redskapen for i år. God høstsesong!

SIGNE VIDEM

.....

Innkalling til årsmøte

23. november er det årsmøte i Blomstervenners Klubb. Saker som ønskes tatt opp må meldes styret senest 14 dager i forveien. Møteprogram, årsberetning og regnskap kommer i neste nummer av Blomstervennen.

Møter

MANDAG 28. SEPTEMBER KL. 19.30

Alpine planter på toppen av verden:

Arktisk-alpin botanisk hage i Tromsø 15 år

v/Finn Haugli

Finn Haugli, kunnskapsrik og populær foredragsholder, kommer for å snakke om Alpine planter på toppen av verden: Arktisk-alpin botanisk hage i Tromsø 15 år. Finn er grunnlegger og skaper av anlegget i Tromsø, som nå fremstår som godt etablert. Den unike plantesamlingen er beundret og hyppig referert til langt utenfor Norges grenser.

.....

MANDAG 26. OKTOBER KL. 19.30

Min hage -

Fra gressplen med fire ripsbusker og et bambuskrautt til en samlerhage

v/Ebba Holmboe

Fra de overtok atriumhuset i 1995 og til i dag, har hagen til Ebba og Jens Holmboe gjennomgått store forandringer. Ebba viser lysbilder og forteller om hagen - planlegging, forandringer, vedlikehold, plantejakt (bevisst og tilfeldig), fuglelivet og deres glede ved å leve så tett på hagen året rundt, gjennom vinduene og i sommerhalvåret, hvor de nærmest bor på den overdekkede terrassen!

.....

Møter fremover

23. november 2009

Kristina Bjureke:

Ville planter i området Indre Oslofjord

14. desember 2009

Signe Videm:

Inntrykk fra Blomstervenenes Danmarkstur

.....

MØTESTED:

Møtene holdes i Vestre Aker menighetshus, Ullevållsveien 117 B, hvis ikke annet er nevnt. Møtene starter normalt kl. 19.30 og biblioteket er åpent fra 18.30.

.....

Blomstervenners frøliste

Ønsker du å delta, med eller uten frø, må svarslippen under (eller en kopi) sendes snarest mulig og før 1. oktober til:

TOMMY TØNSBERG, HOLTERVEGEN 169, 2034 HOLTER, sammen med eventuelle frø eller på epost: TOMMY@DEVABOTANICA.COM

Frølisten sendes ut så snart den er ferdig.

Kryss av hvis du kan motta listen som e-post. Kryss også av dersom du ikke kan åpne excel-filer.

Samtidig sender du inn kr 50,- til Blomstervenners Klubbs konto: 7877 08 28529.

Dette skal dekke porto og pakking. Frødonorer får velge 25 pakker frø, og de stiller først i køen når frøene fordeles. De som ikke har sent inn frø, får velge 20 pakker.

Også i år ønsker vi at så mange som mulig av frødonorene kan hjelpe med å pakke sine egne frø, kryss av i skjemaet under hvis du kan pakke dine egne frø.

Vennligst send meg Blomstervenners Frøliste

Jeg har betalt inn kr 50,- på Blomstervenners Klubbs konto.

☐ Jeg har levert frø	☐ Jeg ønsker å motta lista på epost
☐ Jeg har ikke leveret frø	☐ Jeg kan ikke motta excel-filer
☐ Jeg kan pakke mine egne frø	

Navn:.....

Adresse:.....

E-postadresse:.....

Planteportrettet

Clematis viticella 'Betty Corning'

Rundt vår terrasse har vi et gjerde på rundt meteren (for å holde vår hund vekk fra bedene!), og der har jeg plantet blant annet en *Clematis viticella* 'Betty Corning'. Den slynger seg sjarmerende i gjerdet og gleder oss på sensommeren med de nydeligste bleklilla, klokkeformede blomster i store mengder. Den vil gjerne stå i full sol, men til gjengjeld ha skygge på røttene, noe min får av rhododendronene som står foran den. Da *Clematis viticella* 'Betty Corning' blomstrer på årets skudd, klipper jeg den ned på høsten eller sent på vinteren og har derfor en lett og elegant plante som så kommer med sine nydelige blomster i juli/august og fortsetter utover høsten. Selve arten *Clematis viticella*, som kommer fra Sør-Europa og Lilleasia, har mørklilla klokkeformede blomster, som også er helt nydelige å se

på når vinden forsiktig beveger dem eller solen skinner gjennom blomstene. *Clematis viticella* og dens mange sorter er virkelig klematis som det er verdt å satse på.

TEKST OG FOTO: EBBA HOLMBOE